

11. Aile Hekimliği Güz Okulu 11. Family Medicine Autumn School

Mustafa Kürşat Şahin¹, Mustafa Fevzi Dikici²

¹ Yrd.Doç.Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

² Prof.Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Kabul tarihi:

11. Aile Hekimliği Güz Okulu, 27 Nisan 2015’de aramızdan ayrılan Prof. Dr. Füsun Yarış anısına 27 Eylül – 1 Ekim 2017 tarihleri arasında Antalya’da gerçekleşti. Altı konferans, dokuz panel, on iki uzmanına danış, iki kurs ve iki deneyim paylaşımı oturumu yapıldı. Katılımcıların klinikte karşılaştıkları sorunlara cevap bulabilmeleri, günlük pratik yaklaşımlardaki yeniliklerin gözden geçirilmesi ve birbirleri ile deneyimlerini paylaşarak hastalarına daha etkin hizmet verebilmeleri için oldukça verimli toplantılar gerçekleştirildi. 20 sözlü bildiri, 95 tartışmalı poster bildiri, 77 poster bildirinin yer aldığı ve aile hekimliği asistanlarının da yoğun olarak katıldığı oturumlarla güzel bir Güz Okulu daha geride kaldı.

11. Aile Hekimliği Güz Okulu’nun Prof. Dr. Füsun Yarış anısına yapılması, onu daha önce tanımayanların tanınmasına, tanıyanların da onun

bilinmeyen yanlarını öğrenmesine, arkadaşlarının ve dostlarının ise tekrar onu yâd etmesine imkân tanımıştır. Bu imkânın oluşturulmasında ve planlanmasında katkısı bulunan Kartal Aile Hekimliği ekibine incelikleri, zarafetleri ve kadirşinaslıkları için teşekkür ederiz.

28 Eylül Perşembe Günü 13.30-14.20 arasında Prof. Dr. Füsun Yarış’ı anma oturumu yapıldı. Oturum, Prof.Dr. Süleyman Görpelioğlu’nun konuşması ile başladı. İyi bir aile hekiminin özellikleri ve aile hekimliğinin temel özelliklerinin Füsun Hoca’da nasıl vücut bulduğunu güzel bir sunum ile anlattı. Devamında Füsun Hoca’nın hastalığını bile eğitim aracı olarak bir ders gibi paylaştığı bir video ile sunumunu tamamladı. Sonrasında Prof.Dr. Mümtaz Mazıcıoğlu’nun “Füsun Hoca’dan kalan birkaç anı” başlığı ile aile hekimliği eğitimlerinde, ulusal ve uluslararası toplantılardan özel karelerin yer aldığı güzel bir video sunumu oldu. Ardından Füsun Hoca’nın ağabeyi Prof.Dr. Ersin Yarış’ın hazırladığı bir sunumla devam edildi. Bu sunum 15 Temmuz 1965’de Gerze’de doğan Füsun Hoca’nın çocukluk ve aile fotoğraflarını, annesini erkenden kaybetmesiyle daha çocuk yaşta omuzlarına yüklenen sorumluluğu, tiyatro kulübü, halk dansları gibi sanatsal faaliyetlere katılan aktif bir öğrenci olduğunu, Samsun Anadolu Lisesi ve Ondokuz Mayıs Üniversitesi yıllarındaki güzel anılarını,

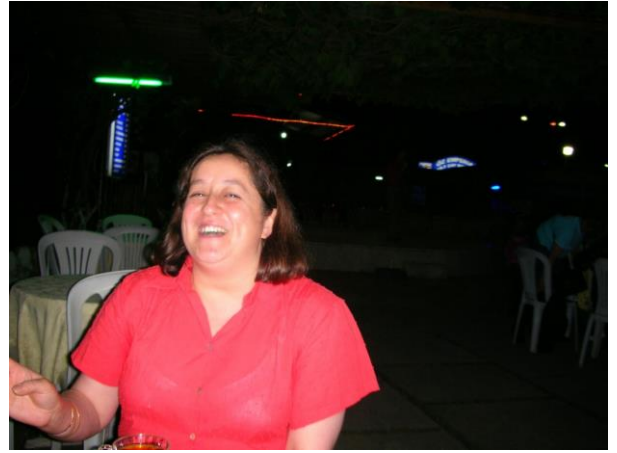
bitmeyen sevgisini sadece insanlara değil, hayvanlara ve çiçeklere de dağıttığını, rutin günlük koşuşturmalar yaşanırken, arka planda hayata dair nasıl mücadele verdiğini etkileyici bir şekilde anlatmaktaydı.

Daha sonra Füsun Hoca'nın kendi tanımlamasına göre öğrencisi, asistanı, uzmanı ve her şeyden önce evladı Yrd.Doç.Dr. Kürşat Şahin, fotoğraflar eşliğinde bir sunum yaptı. Öğrencilere olan şefkatli ve sevecen yaklaşımından, özellikle kız öğrencilere ve eğitimlerine verdiği önemden bahsetti. Aile Hekimliği stajının oluşmasında verilen mücadeleler, fedakârlıklardan bahsedildi. Rol model bir eğitici olduğu, sürekli durmadan çalıştığı çabaladığı vurgulandı. Öğrencilerinin onu dakikalarca ayakta alkışlarla karşıladığı mezuniyet törenleri, çok az akademisyenin şahit olabileceği sevgi dolu binlerce hekim yetiştirmenin onuru, onu en mutlu eden anlar olarak söylendi. Hemen hemen tüm öğrencilerini tanıyan bir hafızaya sahip olması, kendisinin pek çok derdi varken, hep öğrencilerinin dertleriyle ilgilenmesi son derece dikkat çekiciydi. Hastalığına rağmen asistanları ile gece yarısına kadar son derece titiz bir şekilde çalışması, bu kadar katkıya rağmen hep geride kalıp asistanlarının önde durmasını sağlaması, asistanlarının sunumlarında destek için hep yanlarında olmaya çalışması ve bu özveriye rağmen asistanlarından tek beklentisinin, onların başarı kazandığını görmek olduğu söylendi. Yrd.Doç.Dr. Kürşat Şahin Füsun Hoca'nın öğrencisi, asistanı, uzmanı, her şeyden önce evladı olmaktan onur duyduğunu belirterek sunumunu sonlandırdı.

Sonrasında asistanlıktan arkadaşı Doç.Dr. Hülya Parıldar bir konuşma yaptı. Asistanlık yıllarından bahsetti, o yıllarda birçok asistanın tezine yardımcı olduğunu, klinikte aile hekimliği hocalarının olmadığı o yıllarda en büyük desteklerinin Füsun Hoca olduğunu vurguladı. Doçentlik sınavına hocanın operasyon sonrasında yorgun, bitkin bir şekilde de olsa katılmaya çalışmasının eşsiz bir çaba olduğunu belirtti. O sıkıntılı halinde bile tebessüm etmeyi eksik etmeyip, tüm nezaketiyle herkese gösteren bir hoca olduğunu söyleyerek sözlerine son verdi.

Daha sonra hastalık sürecinde yanında olan Yrd. Doç. Dr. Elif Ateş bir sunum yaptı. Sunumunda Füsun Hoca ile ilk kez bir eğitim videosu ile tanıştığını, yüzündeki sevecen gülümsemeyi ve "Merhaba, Ben Füsun Yarış" demesinin kendisinin üstünde bıraktığı etkiyi anlattı. Füsun Hoca'nın hastalığına ve yorgunluğuna rağmen sürekli olarak

yapılacak çalışmaları hatırlattığını söyledi. Sürekli çalışma, çalışma ve hep çalışmayı, hocadan öğrendiğini ama bir o kadar eğlenmeyi de seven bir kişi olduğunu çeşitli fotoğraflarla gösterdi. Hastalığın verdiği tüm sıkıntılara rağmen 700 km gibi uzun bir yolu aşmış düğününe katılmasının ona verdiği mutluluğu ifade etti. Hocası, ablası ve rol modeli olduğunu belirterek, ondan kalan bazı kitapları kendi anabilim dalı kütüphanesine koymanın ona verdiği gurur ve mutluluğu belirtti. "Füsun Hocam, sözlerin ve öğütlerin aklımda sen de kalbimdesin" sözleriyle konuşmasına son verdi.

Sonrasında beraber çalıştığı mesai arkadaşı Doç. Dr. Füsun Artıran İğde, duygu yoğunluğu nedeniyle konuşamayacağını, hislerini hazırladığı bir video ile anlatmak istediğini belirtti. Video sunumunda Füsun Hoca'nın; azmin, iradenin, sonsuz çabanın, her türlü sıkıntıya, tökezlemeye rağmen sanki ilk kez sıkıntıyla karşılaşmışçasına inançla girilen sayısız savaşın kahramanı olduğunu; düşüncelerinde, davranışlarında günümüz insanında rastlanmayan bir incelik olduğunu belirtti. Kızına gösterdiği ilgi ve alaka ile o küçük kız çocuğunu bile ne kadar çok mutlu ettiğini, inceliğinin, duyarlılığının ve çevreye sürekli bir şeyler vermeye çalışmasının herkesin gönlüne girip, yerleşivermesinin anahtarı olduğunu ifade etti. Ayrıca her konuda müthiş güçlü bir hafızaya sahip olduğunu, aldığı tüm kemoterapilere rağmen her detaya hâkim olduğunu söyledi. "Öğrencilerin, asistanların, hastaların ve aile hekimliği için şevkle, azimle, sevgi ile atan kalbin, sevdiklerinin ruhunda, kalbinde Füsun Hoca" sözleriyle sunumu son buldu.

Devamında arkadaşı Doç. Dr. Dilek Toprak söz aldı. O da duygu dolu olduğunu, kendisi için bu konuşmanın hayatının en zor konuşması olduğunu belirterek, hazırladığı ses kaydı ile Füsun Hoca'yı anlatmak istediğini ifade etti. Daha akademik hayata

atıllı birkaç ay olmuşken bir yurtdışı kongrede (WONCA Avrupa 2003-Slovenya) Füsun Hoca ile tanıştım, insanı kucaklayan bakış ve kadifemsi bir ses ile “aramıza hoş geldin” demesinin kendisinde yarattığı etkiden bahsetti. Her ikisinin de uçağının kongre bitiminden bir gün sonra olması nedeniyle beraberce Zagreb’e gitme fırsatı yakaladığını ve o yolculuğun hayatının önemli anlarından biri olduğunu ifade etti. Trenle gidilen bu yolculukta, Füsun Hoca’nın aile hekimliğine dair kongrelerden, eğitimlerden, kitaplardan, makalelerden, kurslardan ve kendi yaptıklarından bahsettiğini, tüm bunlara ise Hoca’nın nasıl zaman ayırabildiğine şaşırdığını, o günden sonra da Füsun Hoca’nın onun idoli olduğunu, hep çalışan ama hep paylaşan, bilgisini, sevgisini, ilgisini saklamayan koca yürekli bir insan olduğunu belirtti. Yol gösterici özelliğinden, sabırlı kişiliğinden bahsetti. Kızdığında ise sadece parmaklarıyla oynadığını, karşısındakini hiç kırmayan, hiç şikâyet etmeyen bir yapısının olduğunu vurguladı. “Hep sana benzemek istedim ama sana hiç kimsenin benzemediğini, benzeyemeyeceğini her geçen gün daha iyi anladım. Seni çok özledim hocam, hepimizin kalbinden sana selam olsun.” diyerek sözlerini sonlandırdı.

Son olarak ise yol arkadaşı, dostu, eşi Prof. Dr. Mustafa Fevzi Dikici söz aldı. Bu konuşmanın kendisi için çok zor olduğunu belirtti ve sözlerine Füsun Hoca’nın en sevdiği çiçek olan nego çiçeği ile başladı. Ahmet Arif’in sesinden “Hasretinden Prangalar Eskittim” şiiri ile devam etti.

Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni anlatabilmek seni,
Namussuza, halden bilmeze,
Kahpe yalana.

Ard arda kaç zemheri,
Kurt uyur, kuş uyur, zindan uyurdu.
Dışarda gürül gürül akan bir dünya...
Bir ben uyumadım,
Kaç leylim bahar,
Hasretinden prangalar eskittim.
Saçlarına kan gülleri takayım,
Bir o yana
Bir bu yana...

Seni bağırabilsem seni,
Dipsiz kuyulara,
Akan yıldız,
Bir kibrit çöpüne varana,
Okyanusun en ıssız dalgasına
Düşmüş bir kibrit çöpüne.

Yitirmiş tılsımını ilk sevmelerin,
Yitirmiş öpücükleri,
Payı yok, apansız inen akşamlardan,
Bir kadeh, bir cıgara, dalıp gidene,
Seni anlatabilsem seni...
Yokluğun, Cehennemin öbür adıdır
Üşüyorum, kapama gözlerini...

Füsun Hoca’nın küçükken “ne olacaksın” dendiğinde muhtemelen öğretim üyesi, akademisyen olmak isteyen çok ender kişilerden olduğunu belirtti. Çocukluğunun geçtiği çok sevdiği Gerze yılları, sonrasında gönülden bağlı olduğu Samsun Anadolu Lisesi (SAL) yıllarının ona önemli şeyler kattığını, bunlardan birinin çocukluk yıllarında başlayan ve uçup gidene kadar bir an bile yanından ayrılmayan dostları Saniyeler, Zeynepler, Nuraylar olduğunu söyledi.

Çok okuyan Cumhuriyet aydını bir annenin, müşfik subay bir babanın kızı, hep rol model aldığı bir abinin kardeşi olduğunu, annesi ile vefatı nedeniyle kısa bir dönem birlikte olmasına rağmen annesi ile biriktirilmiş birçok anısının olduğunu, annesinin onu hayata nakış dokurmuş gibi hazırladığını anlattı. Hayatında hep zorlukla karşılaşmasının belki de Füsun Hocayı bu denli sakin, sorumlu, problem çözen biri yapmıştı diye devam etti.

Aile hekimliğine, birinci basamağa, insana ve ihtiyacı olana hiç bıkmadan, bazen “yardım edilene rağmen” yardım etmenin, mavi gezegenden gidene kadar hiç bırakmadığı görevi olduğunu, “İş” in yaşamının önüne geçtiğini ve onu aşkla ve en iyisini yapmaya çalışan bir aile hekimliği uzmanı ve bir öğretim üyesi olduğunu, hep vermek, vermek ve vermenin erdemini, güzelliğini heyecanını herkese yaşatmak isteyen bir kişi olduğunu vurguladı.

Kansere bile güzellik kattığını, hastalığını da eğitime adanmış ve kısa zamanda kanser hastasından “kanser survivor” ına dönüştüğünü, Türkiye’nin her tarafından kanser hastalarının telefonlarına, ziyaretlerine kendini açtığını anlattı.

Defalarca büyük operasyonlar geçirmesine rağmen son aylarına kadar derslerine düzenli devam ettiğini hatta bir ameliyatının haftasında henüz yeni yürürken, jüri olduğu bir sınava gitmekte ısrar ettiğini ve sınav salonuna destekle fakat gülümseyerek varmasına şahit olan herkesi duygulandırdığını söyledi.

Bir rüyasının olduğunu, bunun aile hekimliği olduğunu ve bunun için çok çalıştığını belirtti. Bu rüyasını sevdiğini, rüyasının öğrencilerinin, asistanlarının, uzmanlarının, yakınındaki birçok çalışma arkadaşının rüyası haline geldiğini söyledi. Öğrencileri için harika bir rol model olduğunu, hele Füsun Hoca’yı rol model olarak gelen asistanların olmasının onu için için göndirdiğini belirtti.

Füsun Hoca için “Anabilim Dalı”nın mesaisinin hiç bitmediğini, önce anabilim dalı, aile hekimliği, akademisyenlik, sonra kendi yaşamının olduğunu, kendi adına hayatı ertelediğini ama bunun bilinçli bir tercih olduğunu ve bu kararının hep arkasında durduğunu, bu konuda hiçbir zaman keşkelerinin olmadığını söyledi.

Mezuniyet törenlerinde 200 mezun doktorun ayağa kalkıp dakikalarca alkışlamasını hep utangaç bir şekilde izlediğini, genç doktorların kadir kıymet bilirliliğini gözlerinin dolarak izlediğini belirtti.

Öğrencisi ve daha sonra asistanı olan Dr. Vasfiye Güven'in cümleleri ile Füsun Hoca'nın en çok sevdiği çiçek olan nego çiçeğine benzediğini yani "Rüzgârın hırçın, güneşin kavurucu olduğu, ağacın olmadığı, suyun zembille indiği yüksek dağların eteklerinde, her mevsim yetişen, bir adı altın başak, diğer adı ölmez çiçeğin, ölüme rağmen rengini, kokusunu zarafetini, güzelliğini kaybetmeden uzun yıllar yaşayan, direncin ve

ölümsüzlüğün simgesi olan nego çiçeğinin insan halinin Füsun Hoca olduğunu söyledi

"Ölümü bile güzelleştirdin. Ne çok severdin anneni, seni annenin kucağına bıraktık, koy başını göğsüne huzur bul yeni sonsuzluğunda, ismin aile hekimliğinin kalesi olmaya devam edecek" diyerek sözlerine son verdi.

İletişim:

Prof.Dr. Mustafa Fevzi Dikici
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi
Aile Hekimliği Anabilim Dalı,
Samsun, Türkiye.
Tel: +90.362.3121919
E-mail: mdikici@omu.edu.tr

